

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

obžalovaný [REDACTED] [REDACTED]

2) dne 19. 2. 2016 vyrazil vstupní dveře do bytu č. ■ ve ■ patře domu č.p. ■ ulici ■ v ■ čímž poškozené společnosti CPI BYTY a.s., IČ: 26228700, se sídlem Vladislavova 1390, Praha, způsobil škodu ve výši 6 609 Kč,

obžalovaná ■ ■

3) dne 15. 2. 2016 kolem 20:30 hodin při návštěvě u poškozeného ■ nar. ■ na ubytovně v ulici ■ v České Lípě odcizila poškozenému mobilní telefon zn. Nokia C5 černé barvy, včetně SIM karty a paměťové karty Micro SD o velikosti 8GB, čímž mu způsobila škodu ve výši 780 Kč,

a uvedeného jednání se dopustila přesto, že byla trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 24. 1. 2013, sp. zn.: 5T 67/2012, v právní moci 17. 4. 2013, odsouzena pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, které dosud nevykonala, a dále byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24.6.2014 sp. zn. 2 T 141/2014 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let za současného vyslovení dohledu, přičemž ve výroku o trestu byl tento trestní příkaz zrušen trestním příkazem Okresního soudu České Lípě ze dne 20.5.2015 č.j. 31 T 203/2014-32 a obžalované byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, který byl odložen na zkušební dobu v trvání dvou let za současného vyslovení dohledu.

tedy

obžalovaný ■ ■

ad. 1)

protiprávně obsadil a užíval byt jiného,

ad. 2)

poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

obžalovaná ■ ■

ad. 1)

protiprávně obsadila a užívala byt jiného,

ad. 3)

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena a potrestána.

čímž spáchali

obžalovaný ■ ■

ad. 1)

- přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku,

ad. 2)

- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaná ■■■■■ ■■■■■

ad. 1)

- přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku,

ad. 2)

- přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

Za to se

odsuzují

obžalovaný ■■■■■ ■■■■■

podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) let**.

obžalovaná ■■■■■ ■■■■■

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému, nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalované ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■, adresa pro účely doručování ■■■■■ ■■■■■, částku ve výši 80,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Okresní soud v České Lípě po konání hlavního líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích tohoto rozsudku. Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaných ■■■■■ a ■■■■■. Okresní soud v České Lípě dospěl k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro takovýto postup. Oba obžalovaní byli řádně a včas předvoláni k nařízenému hlavnímu líčení a oběma byl také doručen návrh na potrestání. Krátce před zahájením hlavního líčení byl okresnímu soudu doručen e-mailový přípis, podepsán ■■■■■, která omlouvá sebe i svého ■■■■■ - obžalovaného ■■■■■. ■■■■■ nicméně tento přípis okresní soud nepovažoval za řádnou omluvu. Okresní soud nemá žádný relevantní důkaz o tom, že přípis odeslala skutečně obžalovaná ■■■■■, která navíc nemůže zjevně jednat také za spoluobžalovaného ■■■■■, protože k takovému jednání nebyla obžalovaným ■■■■■ zmocněna. Kromě toho, i pokud by soud dospěl k závěru, že se jedná skutečně o autentické sdělení obžalované ■■■■■, nelze ani tak zaslanou omluvu akceptovat. Obžalovaná ■■■■■ argumentuje nedostatkem peněz na cestu, který jí údajně brání dostavit se k Okresnímu soudu v České Lípě a současně žádá o nový termín jednání. Pokud by skutečně měla obžalovaná nedostatek peněz na dopravu, tak změnou termínu hlavního líčení by nepochybně nedostatek peněz vyřešen nebyl. Kromě toho má soud výrazné pochybnosti o věrohodnosti uvedeného argumentu, neboť podle sdělení policie ze dne 26.9.2016 (čl. 127 spisu), která zajišťovala doručení písemností soudu obžalované do vlastních rukou, je obžalovaná ■■■■■ zaměstnána jako ■■■■■ u společnosti ■■■■■ v ■■■■■. Proto soud předpokládá, že jako ■■■■■ dostává obžalovaná za odvedenou práci také adekvátní mzdu a má finanční prostředky na cestu z ■■■■■ kde bydlí do České Lípy, kde sídlí okresní soud.

S ohledem na skutečnost, že hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaných ■■■■■ a ■■■■■ byly před soudem ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu čteny výpovědi obou obžalovaných, které učinili na policii. Obžalovaná ■■■■■ uvedla, že skutečně společně se svým ■■■■■ bydlela v České Lípě, na adrese ■■■■■. Je pravda, že jednu noc strávili v bytě neoprávněně. Do bytu, ve kterém měli osobní věci se nemohli dostat, protože byl vyměněn zámek. Z uvedeného důvodu spoluobžalovaný ■■■■■ vložku vylomil a v bytě společně setrvali a až druhý den se odstěhovali pryč. Obžalovaná zdůraznila, že chce uhradit škodu, která byla způsobena na dveřích poškozené společnosti CPI Byty, a.s., případně domluvit nějaký splátkový kalendář. K dalšímu jednání, které jí bylo kladeno za vinu, vypověděla, že se nedopustila krádeže telefonu Nokia C5 ke škodě poškozeného ■■■■■, neboť tento telefon jí poškozený zapůjčil. Blíže se k samotnému jednání obžalovaná vyjádřit nechtěla. Obžalovaný ■■■■■ na policii vypověděl, že měl pronajatý byt, od společnosti CPI Byty, a.s., na adrese ■■■■■ od října roku 2015. Jednalo se o byt o velikosti ■■■■■ ve ■■■■■ patře. Obžalovaný uvedl, že při podpisu nájemní smlouvy, která byla zhruba na jeden rok, zaplatil na dva měsíce nájem dopředu. Není si vědom, že by obdržel písemnou výpověď z nájemního vztahu. Obžalovaný rovněž uvedl, že byl pracovně do února 2016 v zahraničí a během jeho pobytu v zahraničí, v bytě bydlela ■■■■■. Předpokládal, že ■■■■■ nebude platit nájem, protože neměla finanční prostředky. Z uvedeného důvodu tušil, že by mohl dostat výpověď z nájmu, ale nevěděl nic o tom,

že dojde také k výměně zámku u dveří bytu. Po návrhu do ČR zjistil, že klíče od bytu nepasují a zkoušel kontaktovat i sousedy. Nakonec postupoval tak, že za pomoci půjčených kleští vylomil FAB vložku zámku a vstoupil do bytu, kde byly věci sbalené do pytlů a připravené ke stěhování. Obžalovaný uvedl, že stále předpokládal, že je nájemcem bytu. Snažil se najít svou [REDAKCE] [REDAKCE] která ho seznámila s tím, že společností CPI Byty, a.s., byla vyzvána k opuštění bytu. Dále k věci uvedl, že se společně s [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] do bytu ještě vrátili a setrvali zde jednu noc. Chtěli dobalit věci a byt opustit. Obžalovaný na svou obhajobu zdůraznil, že nevěděl o tom, že zámek v bytě vyměnila, společnost CPI Byty, a.s. Předpokládal nejprve, že zámek vyměnila jeho [REDAKCE]. Zároveň současně připustil, že když se do bytu společně se spoluobžalovanou vrátili, již věděl o tom, že obžalovaná byla vyzvána k opuštění bytu. Závěrem své výpovědi uvedl, že je ochoten uhradit škodu, kterou způsobil rozlomením zámku, společnosti CPI Byty, a.s.

V průběhu hlavních líčení byli před soudem vyslechnuti, jako svědci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalované blíže neznal. Viděl se s nimi pouze dvakrát v restauraci v České Lípě, [REDAKCE] [REDAKCE]. Konkrétně vypověděl, že dne 15.2.2016 si k němu v hospodě přisedli žena a muž, kteří říkali něco v tom smyslu, že nemají peníze a proto je oba pozval na pivo. Žena ještě v průběhu pobytu v hospodě žádala, zda by jí nemohl půjčit telefon, čemuž vyhověl a žena asi dvakrát nebo třikrát někam volala a pak telefon vrátila. Nakonec oba lidi pozval k sobě na ubytovnu, kam odešli asi v osm hodin večer. Jednalo se o ubytovnu, na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Na ubytovně uvařil muži polévku a přitom žena opět chtěla někam telefonovat. Proto ji znovu půjčil svůj telefon. Po ukončení telefonátu mu žena telefon znovu vrátila. Svědek dále uvedl, že ve chvíli, kdy byl ohřívát polévku, žena zůstala v pokoji na chvíli sama a po určité době i s mužem odešli z ubytovny, údajně na nádraží. Následně zjistil, že postrádá svůj mobilní telefon zn. Nokia C5. Vyběhl ještě z ubytovny, ale nikoho už neviděl. Je si naprosto jistý tím, že telefon mu odcizila právě žena, kterou poznal pouze pod jménem [REDAKCE]. To, že se jedná právě o obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] zjistil až následně na policii, která mu telefon vrátila. Protože v telefonu chyběla SIM karta i paměťová karta, připojil se jako poškozený s nárokem na náhradu škody ve výši 350,-Kč. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že rozhodně vylučuje, že by obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] půjčil svůj mobilní telefon a dovolil jí, aby s telefonem odešla z ubytovny. Nevidí k takovému jednání důvod, protože telefon byl jediný, který užíval. Svědek rozhodně vyloučil, že by telefon také obžalované daroval, např. za nějakou protislužbu. Připustil, že večer byl pod vlivem alkoholu, protože vypil společně s kamarádem asi [REDAKCE] nebo [REDAKCE] jedenáctistupňových piv. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že je [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] která spolupracuje se společností, CPI Byty, a.s. Pro společnost CPI Byty, a.s. provádí hlídací služby a pomáhá s vystěhováním nájemníků, kterým skončila nájemní smlouva. K věci uvedla, že dne 22.2.2016 dostala anonymní upozornění, že někdo vylomil a vykopkl v noci z 21.2. na 22.2. dveře v bytě č. [REDAKCE]. Proto vyslala na místo kolegu, který zjistil, že skutečně do bytu bylo násilně vniknuto a v bytě se nachází nějaké osobní věci. S ohledem na zjištěnou situaci se rozhodli, že nechají dveře v poškozeném stavu a budou sledovat, zda se do bytu někdo vrátí. To se následně potvrdilo a v bytě byli za asistence policie zadrženi obžalovaní [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědkyně uvedla, že obžalovaný [REDAKCE] byl původně nájemcem bytu a obžalovaná [REDAKCE] v bytě byla vedena, jako spolubydlící. Nájemní smlouva

s ním byla skončena, neboť uplynula doba, na kterou byla uzavřena, a dále bylo zjištěno, že obžalovaný neplatil nájemné. Společnost [REDAKCE] byla na počátku ledna 2016 pověřena k tzv. převzetí bytu. Svědkyně uvedla, že obecně věc probíhá tak, že dosavadní nájemníci jsou kontaktováni, vyzváni, aby se spojili a pokud nebudou reagovat, dojde k výměně zámku bytu. Na výzvu, která byla zanechána v bytě reagovala pouze obžalovaná [REDAKCE] se kterou bylo domluveno, že k převzetí bytu dojde 11.2.2016. V domluvený den nikdo k bytu nepřišel a proto byl byt za pomoci zámečnicka otevřen, byl sepsán protokol o stavu bytu včetně odečtu měření vody, elektřiny, plynu a byt byl uzavřen novým zámek. Na dveře bytu byla nalepena informace, že byl byt převzat společností [REDAKCE] a byl tam i telefonní kontakt, pro případ havárie. Později, když společně s policií byla byt, bylo zjištěno, že v bytě je proveden protiprávní přívod elektrické energie a jsou tam neodborně vyvedené kabely a utržená plomba společnosti ČEZ. Svědkyni byla předestřena fotodokumentace na čl. 44 a následující ze spisu, ke které uvedla, že odpovídá stavu bytu, který sama viděla. Závěrem vypověděla, že oba obžalovaní reagovali na příchod policie velmi překvapeně, protože v bytě evidentně přespávali. Policie obžalované zadržela a odvezla. Škoda byla způsobena, společností CPI Byty, a.s.

Při hlavním líčení byly dále provedeny důkazy listinného charakteru. Z těchto důkazů je patrné, že poškozený [REDAKCE] se obrátil na policii v České Lípě dne 15.2.2016 ve 21,23hod. s podezřením na krádež mobilního telefonu. Následně druhý den poškozený učinil podrobnější oznámení na policii, neboť dne 15.2.2016 byl pod vlivem alkoholu. Z úředního záznamu policie dále plyne, že policejní hlídka krátce po oznámení kontaktovala obžalovanou [REDAKCE] v hospodě u [REDAKCE] a obžalovaná vydala policii mobilní telefon zn. Nokia C5 bez SIM karty a SD karty. Uvedený telefon byl následně dne 26.2.2016 vrácen policií poškozenému [REDAKCE]. Podle dalšího trestního oznámení, se na policii obrátila [REDAKCE] dne 24.2.2016 v nočních hodinách. Na základě oznámení, policie vyslala hlídku na adresu Česká Lípa, [REDAKCE]. Na uvedené adrese hlídka v bytě č. [REDAKCE] zajistila dvě osoby - obžalovanou [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE]. Podle úředního záznamu o zajištění osoby, byl obžalovaný [REDAKCE] zajištěn policií dne 23.2.2016 ve 23,55hod. a následně byl propuštěn na svobodu druhý den 24.2.2016 v 01,45hod. Obžalovaná [REDAKCE] byla zajištěna policií rovněž dne 23.2.2016 ve 23,55hod., nicméně policie následně u ní sepsala ještě protokol o zadržení osoby podezřelé, a to dne 24.2.2016 v 01,20hod. Obžalovaná, jako osoba podezřelá byla propuštěna na svobodu dne 24.2.2016 ve 12,15hod. Podle protokolu o ohledání místa činu, policie provedla dne 24.2.2016 ohledání bytu č. [REDAKCE] ve [REDAKCE] patře domu [REDAKCE]. Z protokolu je patrné, že vstupní dveře bytu byly v oblasti dveřního kování a zámku silně poškozeny vylámaním, dveře nemají ani kliku, jsou otevřené a nezajištěné. Dále z protokolu vyplývá popis jednotlivých místností celého bytu, včetně příslušenství. Z protokolu je dále patrné, že v bytě se nachází několik hromad různých odpadků a mezi prostorem koupelny a WC je probourána umakartová příčka. Protokolu odpovídá i fotodokumentace. Z fotodokumentace je rovněž zřejmé, že na dveřích bytu jsou výzvy týkající se převzetí bytu včetně poučení pro případné nájemníky. Spisový materiál dále obsahuje fotodokumentaci stejného bytu, která byla provedena, společností CPI Byty, a.s. v souvislosti s nutnými opravami. Podle faktur je zřejmé, že společnosti CPI Byty, a.s. byly fakturovány rovněž práce na opravě bytu ve výši 6.609,-Kč. Práce byly provedeny dne 12.3.2016. Faktura proto zřejmě dokumentovala opravu vstupních dveří do bytu.

Podle dalšího daňového dokladu - faktury je zřejmé, že v bytě byla také prováděna oprava vnitřní části, konkrétně kuchyňské sestavy a kromě toho byl v bytě proveden i kompletní úklid. Za opravu vnitřních částí bytu, byla fakturována společnosti CPI Byty částka 28.692,-Kč dne 31.3.2016 a za úklid byla též společnosti vyfakturována další částka ve výši 9.438,-Kč dne 11.3.2016. Kromě toho byly společnosti CPI Byty, a.s. vyfakturovány dne 29.3.2016 další opravné práce, zejména na elektroinstalaci, v částce 11.136,-Kč. Z dalších listinných důkazů, poskytnutých společností CPI Byty, a.s. je zřejmé, že mezi touto společností a obžalovaným [REDAKCE] byla uzavřena nájemní smlouva na [REDAKCE] č. [REDAKCE] v [REDAKCE] nadzemním podlaží budovy čp. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]. Nájemní smlouva byla uzavřena dne 23.9.2015 na dobu určitou od 1.10.2015 do 31.12.2015. Součástí uzavřené nájemní smlouvy, je také evidenční list nájemníka, kde jako spolubydlíci osoby jsou uvedeni obžalovaná [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]. Spisový materiál dále obsahuje dohodu o skončení nájmu uvedeného bytu ze dne 4.1.2016, která však není podepsána. Podle výzvy k vyklizení bytu ze dne 2.2.2016 byl obžalovaný [REDAKCE] vyzván ve smyslu občanského zákoníku, aby předmětný byt vyklidil a řádně jej předal společnosti CPI Byty, a.s. do 10.2.2016. Důvodem této výzvy je skutečnost, že nájemní smlouva byla skončena ke dni 31.12.2015. Podle pověření k převzetí bytu, společnost CPI Byty, a.s. pověřila [REDAKCE] se sídlem v [REDAKCE] dne 5.1.2016. Z listiny s názvem uznání dluhu, je zřejmé, že společnost CPI Byty, a.s. nárokuje za obžalovaným [REDAKCE] dluh v celkové výši 20.820,-Kč z titulu neuhrazeného nájemného a služeb souvisejících s užíváním bytu č. [REDAKCE]. Podle další listiny ze dne 12.2.2016 došlo k násilnému převzetí bytu [REDAKCE] uvedeného dne a společnost zaznamenala stavy vodoměru, dále stav teplé užitkové vody a elektroměru. Podle odborného vyjádření znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, je zřejmé, že znalec se ohledně škody na majetku společnosti CPI Byty, a.s. odvolal na doklady, které měl k dispozici a s ohledem na to, že nezná přesnou specifikaci, obecně uvedl, že klasické protipožární vstupní dveře stojí zhruba 5.000,-Kč. Proto cena dveří včetně kování může být okolo 6.000,-Kč. Dále znalec uvedl, že hodnota odcizeného mobilního telefonu zn. Nokia C5 ke škodě poškozeného [REDAKCE] v době krádeže činí 780,-Kč a samotná paměťová karta má hodnotu od 80,-Kč. Z listinných důkazů vztahující se k osobám obžalovaných bylo zjištěno následující. Obžalovaný [REDAKCE] má [REDAKCE] záznamů v rejstříku trestů, které počínají v roce 2002. Soud pochopitelně nijak negativně nepřihlížel, k záznamům kde se obžalovaný opakovaně osvědčil ve zkušebních dobách podmíněného odsouzení. Z rejstříku trestu je však patrné, že obžalovaný [REDAKCE] byl v minulosti trestán i krátkodobým nepodmíněným trestem odnětím svobody, který vykonal v věznici s dozorem dne 7.12.2012. Poslední záznam v rejstříku trestu uvádí, že obžalovaný [REDAKCE] byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2.12.2013 sp.zn. 31 T 185/2013 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k výchovnému trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti. Obžalovaný [REDAKCE] se ve stanovené zkušební době osvědčil a rovněž vykonal uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. K osvědčení došlo dne 13.4.2015 a k výkonu trestu zákazu činnosti dne 24.6.2015. Obžalovaná [REDAKCE] má [REDAKCE] záznamy v rejstříku trestů. Soud nijak negativně nepřihlížel k prvému z těchto záznamů, neboť uložený trest byl amnestován rozhodnutím Prezidenta republiky. Další tři záznamy v rejstříku trestu odpovídají připojeným trestním spisům Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 5 T 67/2012 a sp.zn. 31 T 203/2014 a rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 2 T

141/2014. Podle trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 24.1.2013 č.j. 5 T 67/2012-38 byla obžalovaná ■■■ ■■■■ uznána vinou přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a za tento přečin jí byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře sto hodin a dále jí byla uložena povinnost k náhradě škody. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 17.4.2013. Z připojené trestního spisu bylo okresním soudem dále zjištěno, že usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 11.10.2016, č.j. 5 T 67/2012-100 bylo rozhodnuto, že obžalovaná ■■■ ■■■■ vykoná namísto trestu obecně prospěšných prací, nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sto dnů a to se zařazením do věznice s dozorem. Uvedené rozhodnutí nebylo k datu konání hlavního líčení obžalované ■■■ ■■■■ doručeno, a proto není pravomocné. Z připojeného trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24.6.2014 sp.zn. 2 T 141/2015 bylo zjištěno, že obžalovaná ■■■ ■■■■ uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a za tento přečin jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, za současného vyslovení dohledu. Trestné činnosti se obžalovaná dopustila jednáním dne 9.6.2014. Citovaný trestní příkaz nabyl právní moci dne 25.10.2014. Tento trestní příkaz byl ve výroku o trestu zrušen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 20.5.2015 č.j. 31 T 203/2014-32, kterým byla obžalovaná ■■■ ■■■■ uznána vinnou přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a za tento přečin a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku jí byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, za současného vyslovení dohledu. Ve výroku o trestu byl zrušen trestní příkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24.6.2014 sp.zn. 2 T 141/2015, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo, tímto zrušením pozbyla podkladu. Trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě nabyl právní moci dne 12.6.2015. V místě trvalého bydliště obžalovaného ■■■ ■■■■ nebylo zjištěno, že by se obžalovaný dopustil přestupkového jednání, ale ohledně obžalované ■■■ ■■■■ naopak bylo zjištěno, že u ní jsou evidovány opakované přestupky, které měla páchat v letech 2012-2013 a 2016.

Po provedeném dokazování a jeho zhodnocení dospěl k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se oba obžalovaní dopustili jednání, pro které byli postaveni před soud. Obžalovaní se v podstatě ve svých výpovědích hájili tím, že věděli o skutečnosti, že nájemní vztah v bytě, na adrese ■■■ ■■■ ■■■ ■■■■ skončil, ale měli zájem si v bytě převzít své osobní věci a proto také do uzamčeného bytu násilně vstoupili. Oba se také vyjádřili tak, že chtějí nahradit škodu, kterou způsobili rozbitím vstupních dveří, společnosti CPI Byty, a.s. Obžalovaní jsou v tomto bodě rozsudku spolehlivě usvědčováni, jednak výpovědí svědkyně ■■■ ■■■■ a dále shromážděnými důkazy listinného charakteru. ■■■ ■■■■ popsala běžné kroky, jaké ■■■ ■■■■ - ■■■ ■■■■ ■■■■ činí, pokud je pověřena společností CPI Byty, a.s. k převzetí bytu po nájemnicích, kteří si neplní své povinnosti, vyplývající z nájemního vztahu. Svědkyně popsala, že posuzovaný byt č. ■■■ byl dne 12.2.2016 otevřen za pomoci zámečnicka, byl zjištěn stav v bytě a byt následně uzavřen, uzamčen novým zámkem a na bytě vylepena výzva, jakým způsobem by se bývalý nájemník měl zachovat. Později bylo zjištěno, že do bytu bylo provedeno následné vniknutí a při asistenci policie byli v bytě zajištěni obžalovaný ■■■ ■■■■ a obžalovaná ■■■ ■■■■. Této podrobné výpovědi, odpovídají i důkazy listinného charakteru.

Z těchto důkazů plyne, že nájemní vztah obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] k bytu byl ukončen k 31.12.2015 a pokud obžalovaný do bytu vstoupil i po tomto datu, jednal v rozporu s uzavřenou nájemní smlouvou. Evidentní je rovněž to, že v bytě došlo k výměně vstupního zámku a obžalovaný neměl klíče k bytu. Proto obžalovaný [REDAKCE] musel vědomě poškodit zámek společnosti CPI Byty, a.s. resp. dveře, když vstupní dveře násilně překonal, jak sám doznal. O tom, že se v bytě nemá pohybovat, věděl spolehlivě nejen on, ale i obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] která dokonce byla v kontaktu s představiteli společnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. Přesto ani ona uvedené skutečnosti nerespektovala. Fakt, že do bytu bylo provedeno násilné vniknutí, svědčí z úředních záznamů policie, která na místě zasahovala a rovněž z podrobného protokolu o ohledání místa činu, opatřeného fotodokumentací, ze kterého je velmi dobře patrné poškození vstupních dveří. Z fotodokumentace je také zřejmé, že na dveřích bytu je výzva, jak by se měl bývalý nájemník zachovat. Fakt, že dveře byly poškozeny, minimálně v oblasti zámku po ukončení nájemního vztahu, plyne i z dokladů o opravách, které byly modifikovány odborným vyjádřením znalce. Jednání pod bodem jedna rozsudku bylo proto okresním soudem u obou obžalovaných shodně kvalifikováno, jako přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytového prostoru podle § 208 odst. 1 trestního zákoníku, neboť oba společným jednáním protiprávně obsadili byt, který původně obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] obýval legálně, na základě nájemní smlouvy. Takto si počínali oba svévolně bez vědomí řádného majitele bytu, tedy společnosti CPI Byty, a.s. Kromě této právní kvalifikace bylo jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] pod bodem jedna rozsudku, kvalifikováno rovněž jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Tato kvalifikace odpovídá tomu, že obžalovaný [REDAKCE] zcela vědomě poškodil vstupní dveře bytu č. [REDAKCE] tím, že dveře násilně vypáčil a způsobil, společnosti CPI Byty, a.s. škodu ve výši nejméně 6.609,-Kč. Tato škoda odpovídá faktuře, která je založena v trestním spise na čl. 30, kde jsou fakturovány právě práce na opravě dveří a zámku. To, že dveře byly poškozeny jednáním obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] je dobře patrné z protokolu o ohledání místa činu i fotodokumentace policie. Právní kvalifikace odpovídá tomu, že společnosti CPI Byty, a.s. byla způsobena škoda převyšující hranici škody nikoliv nepatrné ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] bylo dále pod bodem dvě rozsudku kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Tato právní kvalifikace odpovídá dokazování, ze kterého je zřejmé, že obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] se zmocnila cizí věci - konkrétně mobilního telefonu poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] který měl v době krádeže hodnotu 780,-Kč, a to včetně SIM karty a paměťové SD karty. V tomto bodu rozsudku se obžalovaná hájila tím, že se nedopustila žádné krádeže, protože telefon jí poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] měl půjčit, ale její obhajoba byla beze zbytku vyvrácena. Obhajoba byla vyvrácena, zejména podrobnou výpovědí poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] která je doplněna i důkazy listinnými. Z přesvědčivé výpovědi poškozeného je zřejmé, že se sice náhodně seznámil s obžalovanou i jejím přítelem [REDAKCE] [REDAKCE] v restauraci a oba je také s ohledem na to, že neměli žádné peníze, jednak pohostil v restauraci a dále pozval i na návštěvu k sobě na ubytovnu. Poškozený popsal, jak na základě žádosti obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] jí několikrát umožnil telefonovat ze svého mobilního telefonu, ale vždy mu obžalovaná telefon vrátila. Poté, když zjistil, že telefon postrádá, bylo mu naprosto jasné, že telefon odcizila právě obžalovaná, která jako jediná byla přítomna v místnosti v ubytovně a viděla, kam si telefon odložil. To také odpovídá pozdějšímu zjištění hlídky policie, která krátce po oznámení krádeže telefonu kontaktovala obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] v blízké restauraci a

zjistila, že obžalovaná má u sebe mobilní telefon poškozeného, ze kterého již byla vyjmuta SIM karta i SD karta. Poškozený jednoznačně popřel, že by obžalované ■■■■■■■■■■ svůj telefon půjčil nebo daroval, protože k tomu neměl žádný logický důvod. Navíc se jednalo o jeho jediný mobilní telefon, který používal i pro pracovní účely. Hodnota mobilního telefonu včetně příslušenství byla stanovena odborným vyjádřením. Jednání obžalované ■■■■■■■■■■ bylo proto kvalifikováno, jako krádež ve druhém odstavci ve smyslu § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť bez ohledu na hodnotu mobilního telefonu, se obžalovaná ■■■■■■■■■■ zmocnila cizí věci, tedy věci poškozeného, přestože byla za takový čin, tedy za přečin krádeže v posledních třech letech odsouzena a potrestána. V tomto směru soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 5 T 67/2012 a rovněž spisem sp.zn. 31 T 203/2014. Proto na rozdíl od návrhu na potrestání byla skutková věta doplněna tak, že se obžalovaná ■■■■■■■■■■ dopustila protiprávního jednání, nejenom přestože byla potrestána trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 24.1.2013 sp.zn. 5 T 67/2012, ale rovněž tak, že byla potrestána také trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24.6.2014 sp.zn. 2 T 141/2014 rovněž pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

S ohledem na shora uvedené bylo proto třeba uložit obžalovaným také přiměřené tresty za zjištěnou trestnou činnost. Soud proto zvažoval všechny podstatné okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům. U obžalovaného ■■■■■■■■■■ bylo zjištěno, že mu v podstatě jeho trestní minulost, nijak zásadně nepřítežuje, s výjimkou faktu, že v minulosti, konkrétně v roce 2012 vykonal krátkodobý nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovanému ■■■■■■■■■■ naproti tomu výrazně polehčuje jeho doznání k posuzované trestné činnosti. Proto soud učinil závěr, že je možné tomuto obžalovanému uložit ještě trest výchovného charakteru, neboť nepodmíněný trest odnětí svobody, by byl trestem příliš přísným. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyslné trestné činy, bylo samozřejmě přihlédnuto i k této okolnosti, jako k okolnosti přitěžující a obžalovanému byl ukládán trest podle nejprísrnějšího ustanovení trestního zákoníku, tedy ve smyslu § 208 trestního zákoníku, kde lze uložit trest odnětí svobody až na dva roky. Jako přiměřený byl obžalovanému uložen výchovný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, který byl ukládán jako úhrnný. Tento trest byl ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla jako přiměřená stanovena zkušební doba v trvání dvou let. Po dobu zkušební doby bude samozřejmě obžalovaný sledován, zda se bude chovat řádně a tento trest mu bude dostatečnou výstrahou, aby v budoucnu nepáchal další trestnou činnost. U obžalované ■■■■■■■■■■ byly rovněž Okresním soudem v České Lípě zvažovány všechny okolnosti, přitěžující a polehčující. Obžalované ■■■■■■■■■■ v podstatě pouze polehčuje částečně její doznání k jednání, popsaném pod bodem jedna rozsudku, neboť k jednání popsaném pod bodem dvě rozsudku se obžalovaná nedoznala, ale naopak toto jednání popírá. Naproti tomu obžalované rozhodně přitěžuje fakt, že se dopustila více úmyslných trestných činů. Pokud jde o trestní minulost, zde Okresní soud v České Lípě dospěl k závěru, že tato v zásadě obžalované nijak nepřítežuje, neboť všechny ■■■■■■■■■■ záznamy v rejstříku trestů, ke kterým lze negativně přihlížet, byly Okresním soudem v České Lípě zhodnoceny již v rámci použité právní kvalifikace ve smyslu § 205 odst. 2 trestního zákoníku, jak je uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozsudku. V každém případě Okresní soud v České Lípě dospěl k závěru, že obžalovaná ■■■■■■■■■■ má evidentně výrazné sklony

k páčání úmyslné majetkové trestné činnosti a že je třeba na tuto obžalovanou již působit trestem přímým, neboť jakýkoliv výchovný či alternativní trest se v jejím případě jeví, jako zcela nevhodný a neúčinný druh trestu. Proto byl obžalované [REDAKCE] ve smyslu § 205 odst. 2 trestního zákoníku, který je nejpřísnější z obou posuzovaných trestných činů, uložen již trest úhrnný nepodmíněný v trvání deseti měsíců. Tento trest v uvedené výši soud považuje za jediný a dostatečný, který zaručí jednak nápravu obžalované a zejména zajistí i ochranu společnosti před dalším případným recidivujícím jednáním obžalované. Pro výkon trestu byla obžalovaná [REDAKCE] v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazena do věznice s dozorem, neboť dosud obžalovaná ve výkonu trestu odnětí svobody nebyla, spáchala úmyslné trestné činy a trest jí byl uložen v hranici nepřevyšující tři roky.

V rámci adhezního řízení se řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody pouze poškozený [REDAKCE] a proto okresní soud rozhodoval pouze o nároku tohoto poškozeného. Poškozený se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 350,-Kč s tím, že tato škoda mu měla vzniknout na odcizené SD kartě. Podle odborného vyjádření, nicméně Okresní soud v České Lípě zjistil, že odcizená SD karta, která poškozenému nebyla vrácena, má hodnotu nejméně 80,-Kč. Proto také v této hodnotě byla poškozenému přiznána náhrada škody. Jinými slovy byla obžalovaná [REDAKCE] zavázána povinností k náhradě škody ve výši 80,-Kč. Vzhledem k tomu, že poškozený [REDAKCE] nárokoval škodu vyšší, byl ve zbytku svého nároku ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 3. listopadu 2016

Mgr. Milan V e n c l, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Eva Tichá